ಆರ್. ವೆಂಕಟೇಶಮೂರ್ತಿ*

ಮಳೂರಿನ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ಮತ್ತು ವಾಣಿಜ್ಯ ನಿಬಂಧನೆಗಳು

ಚನ್ನಪಟ್ಟಣ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಸೇರಿದ ಮಳೂರು ಗ್ರಾಮವು ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೦೦೦ದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಮಳೂರು ಅಗ್ರಹಾರವಾಗಿ ಇದರ ಸಮೀಪದ ಮಳೂರು ಪಟ್ಟಣವು ದೊಡ್ಡ ಮಳೂರಿನ ಭಾಗವಾಗಿ ೧೦೦೭ರಲ್ಲಿಯೇ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿತ್ತು.

ಕೆರೆ-ಕಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವುದು ಶ್ರೇಯಸ್ಕರವೆಂದು ನಂಬಿದ್ದ ರಾಜರು, ಶ್ರೀಮಂತರು ಹಾಗೂ ಮಹಾಜನರು ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಅದರೊಂದಿಗೆ ದೇವಾಲಯಗಳಿಗೆ ಭೂಮಿಗಳನ್ನು ದಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ರೀತಿ ದಾನ ಮಾಡಿದ ಭೂಮಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ಕೃಷಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದಂಥ ಭೂಮಿಗಳೇ ಆಗಿರುತ್ತಿದ್ದವು.

ಮುಡಿಗೊಂಡ ಜೋಳ ಮಂಡಲದ ಅಧಿಕಾರಿಯೊಬ್ಬನು ಕೆರೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ, ಅದರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ೩೦೦ ಕುಟಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ದುರ್ಗೈಯಾರ್ ದೇವರಿಗೆ ನೈವೇದ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಅಕ್ಕಿ, ದೀಪಕ್ಕಾಗಿ + ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ದಾನ ನೀಡಿರುವುದಾಗಿ ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೦೧೪ರ ಶಾಸನವೊಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. (೮೮)*

ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರುವ ವಿಷಯವನ್ನು ದಾಖಲಿಸಿರುವ ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೦೬೦ರ ಇದೇ ಮಳೂರಿನ ಶಾಸವೊಂದು, ಕೆರೆ ಕಟ್ಟಿಸಿದ ಅಪ್ಪಿಯಾರ್ ಗ್ರಾಮದ ಗಾವುಂಡನಾದ ಮಲ್ಲಿಗಾವುಂಡನಿಗೆ ಆ ಕೆರೆಯ ಪಕ್ಕದ ಭೂಮಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿ ನೀಡಿರುವ ಅಪರೂಪದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. (೧೫೪)

ಕೆರೆ-ಕಟ್ಟೆಗಳ ನೀರನ್ನು ಕೃಷಿ ಮಾಡಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅನುಮತಿ, ತತ್ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಅಡಚಣೆ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ವಿಧಿಸಲಾಗುವ ದಂಡ, ಭೂಮಿಯನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿದವರು ಮತ್ತು ಕೊಂಡವರು ತಮಗೆ ತಾವೇ ವಿಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಕಟ್ಟುಪಾಡುಗಳು, ಭೂಮಿಯನ್ನು ದಾನ ನೀಡಿ ಅಲ್ಲಿ ಉತ್ಪಾದಿಸುವ ಬೆಳೆಯನ್ನು ದೇವಾಲಯಗಳ ನಿಗದಿತ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ವಿನಿಯೋಗಿಸಲು ಸೂಚಿಸುವುದು, ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಕೃಷಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ನಿಬಂಧನೆಗಳೆಂದೂ ; ಹಣವನ್ನು ದಾನವಾಗಿ ಅಥವಾ ಠೇವಣಿಯಾಗಿ ನೀಡಿ ಅದರ ಬಡ್ಡಿಯಿಂದ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿನ ನಿಗದಿತ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ವಿನಿಯೋಗಿಸಲು ಸೂಚಿಸುವುದು, ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ದೇವಾಲಯದ ಖಜಾನೆಯಿಂದ ಸಾಲ ಪಡೆದು ಅದಕ್ಕೆ ಬಡ್ಡಿಯಾಗಿ ನಿಗದಿತ ಪ್ರಮಾಣದ ಧ್ಯಾನ್ಯವನ್ನು ನೀಡುವುದು, ಹಾಗೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಪೂರೈಸದಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ವಿಧಿಸುವ ದಂಡ, ಇವೇ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ವಾಣಿಜ್ಯ ನಿಬಂಧನೆಗಳೆಂದೂ ಪರಿಗಣಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

---

* ನಂ. ೨೫೪, ೪ನೆಯ ಮುಖ್ಯರಸ್ತೆ, ಕೆಂಪೇಗೌಡನಗರ, ಬೆಂಗಳೂರು-೫೬೦ ೦೧೯

+ ಆವರಣದಲ್ಲಿರುವ ಸಂಖ್ಯೆಗಳು ಎಪಿಗ್ರಾಫಿಯಾ ಕರ್ನಾಟಿಕ ೯ನೆಯ ಸಂಪುಟದ ಚನ್ನಪಟ್ಟಣ ತಾಲೂಕಿನ ಶಾಸನ ಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸುತ್ತವೆ.

ಕೆರೆಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಬೇಸಾಯಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆ ಉಂಟು ಮಾಡಿದರೆ ಇದನ್ನು ಅಪರಾಧವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿ ದಂಡವನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ನೀಲಕಂಠ ದೇವರ್ ಎಂಬುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಕೆರೆಯ ದುರಸ್ತಿಗಾಗಿ ೨೬೦ ಗಜ್ಜಾಣವನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಆತನಿಗೆ ಸರ್ವಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಭೂಮಿ ಮತ್ತು ಮನೆಯನ್ನು ನೀಡಿ, ಈ ಮನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆಯೇ ಆಗಲೀ ಅಥವಾ ಕೃಷಿಗಾಗಿ ಕೆರೆಯ ನೀರನ್ನು ಬಳಸಿದಾಗಲೇ ಆಗಲೀ ತೊಂದರೆ ನೀಡಿ ಅವಿಧೇಯತೆಯಿಂದ ನಡೆದು ಕೊಂಡವರಿಗೆ ದಂಡ ವಿಧಿಸಲಾಗುವುದು (೯೭ ಎ) ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೧೬೬ರ ಶಾಸನವು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಬಹುಶಃ ಈ ರೀತಿ ದಂಡದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಹಣವು ಕೆರೆಗಳ ಉಸ್ತುವಾರಿ ಮತ್ತು ಪಾಲನೆ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಆದಾಯವಾಗಿದ್ದಿರಬಹುದು.

ಒಂದು ಊರಿನ ಕೆರೆಯ ನೀರನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ಊರಿನ ಹೊಲಗಳಿಗೆ ಹರಿಸಬೇಕಾದರೆ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಗ್ರಾಮದಿಂದ ದಾನವಾಗಿ ನೀಡಲಾದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿರುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಹಾಲಿ ಊರಿನಲ್ಲಿರುವ ಕೆರೆ ಅಥವಾ ಬಾವಿಯ ನೀರನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿನ ಗೋಷ್ಠಿಯವತಿಯಿಂದ ಅನುಮತಿ ನೀಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

'ವಂಡೂರ್' ಗ್ರಾಮದ ಗೋಷ್ಠಿಯ ಸದಸ್ಯರು ಕೆಲವು ಭೂಮಿಗಳನ್ನು ತೆರಿಗೆ ಮನ್ನಾ ಮಾಡಿ ದೇವದಾನವಾಗಿ ನೀಡಿ, ಈ ಭೂಮಿಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಗ್ರಾಮದ ಕೆರೆ ಮತ್ತು ಬಾವಿಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಲು ಅನುಮತಿ ನೀಡಿರುವುದಾಗಿ ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೦೦೭ರ ಶಾಸನ ದಾಖಲಿಸಿದರೆ (೧೩೨), ಪುಂಗನೂರು ಗ್ರಾಮದ ಗೋಷ್ಠಿಯ ಸದಸ್ಯರು ಮಣಲೂರಿನ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ನೀಡಿದ ದೇವದಾನ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ಮಣಲೂರಿನ ಮಹಾ ಜನರು, ಈ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಮಣಲೂರಿನ ಕೆರೆಯ ಸಹಾಯದಿಂದ ಬೇಸಾಯ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ಅನುಮತಿಯನ್ನು ನೀಡಿ, ಈ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೇ ಆಗಲೀ, ಬೇಸಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೇ ಆಗಲೀ ಯಾರಾದರೂ ಅಡ್ಡಿ ಮಾಡಿದರೆ ಅಂಥವರಿಗೆ ದೇವಾಲಯದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದ ನೀವೇ ಸ್ವತಃ ೫೦ ಕಟಂಜುವಿನ ದಂಡ ವಿಧಿಸಬಹುದು ಎಂದು ಅನುಮತಿಯನ್ನು ನೀಡಿ ನಿಬಂಧನೆ ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೦೧೪ರ ಶಾಸನವು ದಾಖಲಿಸಿದೆ. (೧೨೭).

ದಂಡವನ್ನು ವಿಧಿಸುವ ನಿಬಂಧನೆಗಳ ಶಾಸನಗಳು ಕೆಲವಾದರೆ ದಾನ ನೀಡಿದವರು, ಸ್ವೀಕರಿಸಿದವರು, ಮಹಾಜನರು, ಸಾಲ ಪಡೆದವರು, ಮುಂತಾದವರು ತಮಗೆ ತಾವೇ ವಿಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಶಾಸನಗಳು ಹಲವಿವೆ.

ಮಳೂರಿನ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಯೊಬ್ಬನು ಗೋಷ್ಠಿಯ ಸದಸ್ಯರಿಂದ ಭೂಮಿಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ದಾನವಾಗಿ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಮಾರಾಟದ ಹಣವನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ಗೋಷ್ಠಿಯ ಸದಸ್ಯರು ಈ ಭೂಮಿಯ ಕಂದಾಯವು ಎಷ್ಟೇ ಆದರೂ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಾವೇ ಸಂದಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಎಂಬುದಾಗಿ ತಮಗೆ ತಾವೇ ಕಟ್ಟುಪಾಡನ್ನು ವಿಧಿಸಿಕೊಂಡು, ದೇವಾಲಯದ ಅರ್ಚಕರು ತಮಗೆ ಇಷ್ಟ ಬಂದ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು ; ಆದರೆ ದೇವರಿಗೆ, ದೀಪಕ್ಕಾಗಿ ತೈಲ, ನೇವೇದ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಅಕ್ಕಿ ಹಾಗೂ ತಿಂಗಳಿಗಾಗುವಷ್ಟು ತುಪ್ಪ ಇವುಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಲೇ ಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ ನಿಬಂಧನೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಿರುವ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಕ್ರಿ.ಶ. (೧೦೧೪)ರ ಶಾಸನ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. (೮೮ ಸಿ.)

ದೊಡ್ಡಮಳವೂರಿನ ಸಭಾ ಸದಸ್ಯರು ಇದೇ ಊರಿನ ದೇವಾಲಯವೊಂದಕ್ಕೆ ಭೂಮಿಗಳನ್ನು ದಾನವಾಗಿ ನೀಡಿ, ತಾವೇ ಸ್ವತಃ ಬೇಸಾಯ ಮಾಡಿ ಪ್ರತಿ ದಿನದ ನೈವೇದ್ಯಕ್ಕಾಗಿ, ಶುದ್ಧ ಮಾಡಿದ ಭತ್ತವನ್ನು ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ತಂದು 'ಮರಕ್ಕಾಲ್'ನಲ್ಲಿ ಅಳತೆ ಮಾಡಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವಂಥ ನಿಬಂಧನೆಯ ವಿಷಯವು ಕಿ.ಶ. ೧೦೦೭ರ ಶಾಸನದಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ (೧೨೮).

ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೧೩೪ರ ಎರಡು ಶಾಸನಗಳು, ರಾಜೇಂದ್ರಸಿಂಹ ಚತುರ್ವೇದಿ ಮಂಗಲಂನ ಗೋಷ್ಠಿಯ ಸದಸ್ಯರು 'ಪುಲಿಯೂರ್' ಗ್ರಾಮದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥನಾದ ವಿಂಗಳಕೂಟ್ಟನ್ ಎಂಬುವನಿಂದ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಎಲ್ಲಾ ತೆರಿಗೆಗಳಿಂದ ಮನ್ನಾ ಮಾಡಿದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ನೀಡಿ ಈ ಗ್ರಾಮದ ಅಡವಳ ರಾಜೇಂದ್ರ ಚೋಳಸಿಂಗರ್ ಮತ್ತು ಅದರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿರುವ ದೇವರಿಗೆ ನೈವೇದ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಅಕ್ಕಿ, ತರಕಾರಿ, ತುಪ್ಪ, ವಿಳೇದೆಲೆ ಮತ್ತು ಅಡಕೆಯನ್ನು ನೀಡಬೇಕು ಎಂಬ ಕಟ್ಟಪಾಡನ್ನು ವಿಧಿಸಿ, ಈ ಪೂರೈಕೆಯನ್ನು ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರದ ಭತ್ತದ ಅಳತೆಯಲ್ಲಿ ನೀಡಬೇಕು (೮೨-೮೩) ಎನ್ನುವ ವಿಷಯವನ್ನು ದಾಖಲಿಸಿವೆ.

ಪ್ರಾಯಃ ಭತ್ತದ ಅಳತೆಯಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ಎಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಮಾಡಿ ಅಷ್ಟಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟು ಭತ್ತವನ್ನು ನೀಡಿದರೆ, ಭತ್ತದ ಮಾರಾಟದಿಂದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವುದು ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು ಎಂದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ.

ದೊಡ್ಡಮುಳವೂರಿನ ಗೋಷ್ಠಿಯ ಸದಸ್ಯರು ಇದೇ ಗ್ರಾಮದ ರಾಜೇಂದ್ರಸಿಂಹ ಉಡೈಯ ಮಹಾ ದೇವರ್ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ದೀಪವನ್ನು ಬೆಳಗಿಸಲು, ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿರುವ ಅಂಗಡಿಗಳ ಕಿರು ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿ ನೀಡಿ, ದೇವಾಲಯದ ಅರ್ಚಕರೇ ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಸಂದಾಯ ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ದೀಪದ ಉಸ್ತುವಾರಿಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕು (೭೭) ಎಂಬ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ನಿಬಂಧನೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಿರುವ ವಿಷಯವನ್ನು ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೧೮೬ರ ಶಾಸನ ದಾಖಲಿಸಿದೆ.

'ಅಂಗಿಪುರಂ'ನ ತಿರುವರಂಗ ಮಾಲಿಭಟ್ಟನ್ ಎಂಬುವನು ಮುಳವೂರಿನ ಕೈಲಾಸಂ ಉಡೈಯಾರ್ ದೇವಾಲಯದ ಪೂಜಾರಿಗಳ ಬಳಿ ೧ ಗಜ್ಯಾಣ ಮತ್ತು ೫ ಪಣವನ್ನು ಠೇವಣಿಯಾಗಿಟ್ಟು ಈ ಹಣದ ಬಡ್ಡಿ ಯಿಂದ ದೇವರಿಗೆ ಬೆಳಗಿನ ನೈವೇದ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಅಕ್ಕಿ ಹಾಗೂ ನಂದಾದೀಪ ಮತ್ತು ತೂಗುಯ್ಯಾಲೆ ದೀಪಕ್ಕಾಗಿ ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು (೮೮ ಎ) ಎಂಬುದನ್ನು ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೧೩೯ರ ಶಾಸನ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

'ವಂಣ್ಣಾಡುರು' ಗ್ರಾಮದ ಗೋಷ್ಠಿಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಕೌಶಿಕ ಗೋತ್ರದ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣಿ-ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿ ; ಆತ್ರೇಯ ಗೋತ್ರದ ಜನ್ನಯ್ಯ-ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿ, ವಚ್ಚ ಗೋತ್ರದ ದಿವಾಕರೈಯನ್ ಮತ್ತಿತರರು ಮಣಲೂರಿನ ಭಾಗವಾದನಿಗರಿಲಿ ಚೋಳಪುರಂನಲ್ಲಿರುವ ಜಯಂಗೊಂಡ ಜೋಳವಿಣ್ಣಗರ ದೇವರ್ ದೇವರ ಅರ್ಚಕರಿಗೆ ಸಹಿ ಮಾಡಿ ನೀಡಿದ ಒಡಂಬಡಿಕೆ ಪತ್ರದ ಕ್ರಮವೇನೆಂದರೆ "ನಾವು ಮೇಲ್ಕಂಡ ದೇವರ ಉಗ್ರಾಣದಿಂದ, ಪೂಜಾರಿ ಗಳ ಮುಖಾಂತರ ೩೨೦ ಕಲಂ ಭತ್ತವನ್ನು 'ಮರಕ್ಕಾಲ್'ನಲ್ಲಿ ಅಳತೆ ಮಾಡಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಮೇಲ್ಕಂಡ ಪರಿಮಾಣಕ್ಕೆ ಬಡ್ಡಿಯಾಗಿ, ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ೩ ಕುಜುಣಿ ಮತ್ತು ೨ ನಾಟಿ ದರದಂತೆ ಭತ್ತವನ್ನು ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ತಂದು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮರಕ್ಕಾಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಳತೆ ಮಾಡಿ ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರರು ಇರುವವರೆಗೆ ನೀಡುತ್ತೇವೆ. ಕಲ್ಲು, ಮಣ್ಣಿನ ಹೆಂಟೆ, ಮೊಳಕೆ ಮತ್ತು ಜಳ್ಳುಗಳಿಂದ ಹೊರತು ಪಡಿಸಿದ ೧೦೦ ಕಲಂ ಭತ್ತದ ಕ್ರಮ ಎಂತೆಂದರೆ-೫೦ ಕಲಂ ಬಿಳಿ ಭತ್ತ ವಸಂತ ಋತುವಿನ ಬೆಳೆಯಲ್ಲಿ ; ಮತ್ತು ೫೦ ಕಲಂ ಕಪ್ಪು ಭತ್ತ ಬೇಸಿಗೆ ಬೆಳೆಯಲ್ಲಿ ನೀಡುತ್ತೇವೆ-ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಸಾಲಕ್ಕೆ ನೀಡುವ ಬಡ್ಡಿಯ ರೂಪದ ಧಾನ್ಯದ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ, ನಂತರ-ನಾವು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿರುವ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಬರುವವರಿಗೆ ಪ್ರತಿದಿನ ಎರಡು ಹೊತ್ತಿನ ಪೂರ್ತಿ ಊಟ ವನ್ನು ನೀಡುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಇವರು ಬೆಂಕಿ ಮತ್ತು ನೀರನ್ನು ಹಳಿಯೊಳ್ಳಕ್ಕೆ ತರಕೂಡದು ; ಇತರೆ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಪರ್ಕವಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದು ಮತ್ತು ವಸೂಲಾತಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಗೋವುಗಳನ್ನು ಕರೆ ತರಬಾರದು. ಈ ವಸೂಲಾತಿಗಾಗಿ ಬರುವವರಿಗೆ ಬೇರೆ ಯಾರಾದರೂ ತೊಂದರೆ ಉಂಟು ಮಾಡಿದರೆ, ಅದರಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಆಘಾತಗಳಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಮಾಡಿದವರೇ ಜವಾಬ್ದಾರರಾಗುತ್ತಾರೆ "ಎಂಬ ಕಟ್ಟು ಪಾಡನ್ನು ತಿಳಿಸಿರುವುದಲ್ಲದೆ, "ಒಂದು ವೇಳೆ ನಾವೇನಾದರೂ ಈ ಭತ್ತವನ್ನು ತಲುಪಿಸಲು ತಪ್ಪಿದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮವನ್ನು ಕಾಪಾಡುತ್ತಿರುವ ನೀವು ೧೦೦೦ ಕಟಿಂಜುವಿನ ಚಿನ್ನವನ್ನು ದಂಡವಾಗಿ ಹಾಕುವುದು ಮತ್ತು ಭತ್ತವನ್ನು ಕೊಡಲು ಒತ್ತಾಯ ಪಡಿಸುವುದು"

ಎಂದು ಒಡಂಬಡಿಕೆ ಪತ್ರವನ್ನು ಬರೆದು ಸಾಲವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಿರುವ ವಿಷಯವನ್ನು ನಾರಾಯಣಸ್ವಾಮಿ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿರುವ ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೦೧೪ರ ಶಾಸನವು (೧೩೯) ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಈ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿತವಾಗಿರುವಂಥ-ಬೆಂಕಿ ಮತ್ತು ನೀರನ್ನು ಹಳ್ಳಿಯೊಳಕ್ಕೆ ತರಕೂಡದು ; ಅಕ್ಕ ಪಕ್ಕ ಹಳ್ಳಿಗಳೊಡನೆ ಸಂಪರ್ಕವಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದು ; ಹಾಗೂ ವಸೂಲಾತಿಗಾಗಿ ಗೋವುಗಳನ್ನು ಕರೆತರ ಬಾರದು ಎನ್ನುವಂಥ ಕಟ್ಟು ಪಾಡುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ದಾಗ, ಜನಗಳ ಸಂಪರ್ಕದಿಂದ ಚಾಡಿ ಮಾತುಗಳು ಉದ್ಭವಿಸಿ ಹಾನಿಕಾರಕ ವಸ್ತುವಾದ ಬೆಂಕಿಯಿಂದ ತೊಂದರೆ ಉಂಟಾಗಬಹುದು, ಲಂಚ ರುಷುವತ್ತುಗಳಿಂದ ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಬದಲಾವಣೆಗಳಾಗಿ ಕಿರುಕುಳ ಕೊಡು ವಂಥ ಸಂದರ್ಭ ಸಂಭವಿಸಬಹುದು ಮತ್ತು ಗೋವು ಗಳನ್ನು ಕರೆತರುವುದರಿಂದ ಫಸಲುಗಳನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡುವ ಹಾಗೂ ಗೋಗ್ರಹಣವಾಗುವ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳು ಬರಬಹುದು ಎನ್ನುವ ಅನುಮಾನಗಳಿಂದ ಈ ಮೇಲ್ಕಂಡ ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ವಿಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಈ ಎಲ್ಲ ತಮಿಳು ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಅಳತೆ ಸಾಧನ ಗಳಿಂದ ನಾಟಿ, ಕುಱುಣಿ, ಕಲಂ, ಮರಕ್ಕಾಲ್ ಮತ್ತು ಚಿನ್ನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಕಟಿಂಜು ಇತ್ಯಾದಿ ಪದಗಳನ್ನು ಪದೇ ಪದೇ ಬಳಸಲಾಗಿದೆ.

ಶಾಸನ ಸಂಖ್ಯೆ ೧೩೯ರಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಿದಂತೆ ೩೨೦ ಕಲಂ ಭತ್ತಕ್ಕೆ ಬಡ್ಡಿಯಾಗಿ, ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ೩ ಕುಱುಣಿ ಮತ್ತು ೨ ನಾಟಿ ದರವೆಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿ, ಮುಂದೆ ೧೦೦ ಕಲಂ ಭತ್ತವನ್ನು ನೀಡುವ ಕ್ರಮವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದೆ. ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ ಒಂದು ವರ್ಷದ ೩ ಕುಱುಣಿ+೨ ನಾಟಿ=೧೦೦ ಕಲಂ ಎಂದು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂಬುದಾಗಿ ಊಹೆಯನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು.

'ಮರಕ್ಕಾಲ್' ಎಂಬ ಅಳತೆ ಸಾಧನವು ತಮಿಳು ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಈಗಲೂ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿರುವ ಅಳತೆಯ ಪ್ರಕಾರ :

೮ ಪಾವು=೧ ಸೇರು

೫ ಸೇರು=೧ ಮರಕ್ಕಾಲ್ ಆಗುತ್ತದೆ.

(ಇದು ಹಳೇ ಮೈಸೂರು ಸೀಮೆಯ ಕೊಳಗಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾಗಿದೆ)

ಭೂಧಾನಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಕಂಡುಬರುವ 'ಕುಟಿ' ಎನ್ನುವ ಪದಕ್ಕೆ ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣಸ್ವಾಮಿ ಐಯ್ಯಂಗಾರ್‌ರವರು ೨೦೦೦ ಕುಟಿ ಎಂದರೆ ೬ ಎರಡು ವರೆ ಎಕರೆಗಳು ಎಂಬ ಸಮೀಕರಣವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತ, ಇದರ ಪ್ರಕಾರ, ೧ ಕುಟಿ=೦೦೦೩೩೩ ಎಕರೆಗಳು ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದೂ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.[1]

ಚಿನ್ನದ ತೂಕಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ 'ಕಟಿಂಜು' ಎನ್ನುವ ಪದಕ್ಕೆ ಸಿ. ಕುಪ್ಪುರಂರವರು ಅರ್ಧ ಕಟಿಂಜುವಿಗೆ ೧ ಕಾಸು ಎಂಬ ಸಮೀಕರಣವನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ.[2]

ಅಪರೂಪದ ವಿಶಿಷ್ಟ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಮಳೂರಿನ ಶಾಸನಗಳ ಅವಲೋಕನದಿಂದ ಈ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾದ ಭತ್ತದ ಬೆಳೆಯ ಜೊತೆಗೆ ತೋಟದ ಬೆಳೆಗಳಾದ ತೆಂಗು, ಬಾಳೆ, ವೀಳೆಯದಲೆ ಮತ್ತು ಅಡಕೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು ಹಾಗೂ ಕೃಷಿ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ತೊಂದರೆಯಿಲ್ಲದಂತೆ ಬೇಸಾಯ ನಡೆಸಿ ಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಮತ್ತು ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ನಿಗದಿತ ಕಾರ್ಯಗಳು ಅಡಚಣೆಯಿಲ್ಲದೆ ಸುಸೂತ್ರವಾಗಿ ನೆರವೇರಲು ಸಹಾಯಕವಾಗುವಂತೆ ಆಗಿನ ಮಹಾ ಜನರು, ಊರಿನ ಪ್ರಜೆಗಳು, ಗಾವುಂಡರು ಚತುರತೆ ಯಿಂದ ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ವಿಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ ಕಾನೂನಿನ ಚೌಕಟ್ಟನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

---

1 The Chola Administration- S. Krishnaswamy Iyengar

2 Imperial Colas in Karnataka-C. Kuppuram-P. 92